

Director
PAUL LĂZĂRESCU
Redacția și Administrația
Calea Victoriei, Nr. 133, et. 2
Sector 1, cod 70170
B.C.R.S.M.B.
4510.50.11.06
Telefon : 50.41.25.
Telex : 50.64.44

Dreptatea

ORGAN AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC
CREȘTIN DEMOCRAT

Mesajul Partidului Național Țărănesc Creștin Democrat către poporul Republicii Moldova

FRATI MOLDOVENI

Aveți nejârurita bucurie de a fi marți la un eveniment de importanță excepțională din istoria poporului român. Azi, aici la Chișinău, dumneavoastră ați scris una din cele mai strălucite pagini din istoria neamului nostru dovedind lucru și o dată în plus, că sunteți demni urmări ai lui Ștefan cel Mare.

După o jumătate de veac de prigoană și suferințe, după neînălțate lupte dirză, ați ieșit biruitoru. Sfîrșești, împărțiti teritoriu și suflare, deportați, desnațierisi, cu bunurile furate, ruji de frajii de peste Prut și de prochisuri dumneavoastră istorice, ați pierd și n-ați fost ingenui.

Ați păstrat ca pe o comoară dulcea noastră limbă românească de neam. Iar, cind ați găsit cu mare înțelepciunea dintr-un lemn, ați sărit cu mare înțelepciune și simț politic, calca pentru a ieși din nou la lumina și pentru a vă afirma drepturile de cetățean.

Azi, prin proclamarea independenței de stat a Republicii Moldova, ați făcut un pas decisiv pentru realizarea aspirațiilor dintotdeauna ale neamului românesc și ale tuturor popoarelor care să se dezvoltă. Izolare, fugă de viață Cetățea. Să fie la mijloc o teamă instinctivă în fața contracucerii gauchist preaducători ambiți de căzuțe roșii și de ani negri? Sau e istorie naturală după atât sacrifica, alătura mușchiului pe o recăpătătingăciuță cu realitatea? Multă împărtășește cea dintâi oprire, depinse pe putință "oblăjini" și riscă să fie redusă la niste reflexe conditionante. S-a mai putea vorbi însă de o întristătoare comoditate, de o anumită inhibiție și plăcăsirea, de răbdarea, devenita la noi un fel de sport național, celui căreia să afermă prea mult și acum odată pasivă, statul pe tășă (ca simplu spectator) ori la peluza, i se infăptuiează drept o răspălată, un premiu, o decorație. Desigur în fond și scleroză, moarte spirituală. Sau despre iehan-

blemele aspre și acute ale tărlui, negarea actului: „Că vis al morții-eterne și viață lumeni-nitregi".

Dar nu obișnile acestui fapt de semnificație actuală ne preocupa în principal, ci chipul de a se replica eficient în planul ideilor și, mai ales, în acela al concretizării practice.

Scrisoare deschisă către vecchi con-luptători

mita acelula care, sumbru, sceptic și pessimist, susține — schopenhauerian —, după rătăci și jumătăți de măsură, poate și compromisuri, lipsă de sens și oricără efforturi de a soluționa-practic pro-

Noi, reprezentanții Partidului Național Țărănesc Creștin Democrat din Patria Mamă, am venit în aceste clipe istorice la Chișinău să fim partea la bucuria dumneavoastră și să vă asigurăm că suntem cu tot susținători atâturi de dumneavoastră.

Pentru ziua de azi (n.r. — marți, 27 august) partidul nostru a organizat la București și în toată țara adunări populare pentru a vă sprijini lupta dreaptă. Vom cere guvernului de la București să recunoască imediat independența de stat a Republicii Moldova și vom bate la toate porțile lumii, ca toate statele să recunoască neînțirzat această independență.

Partidul Național Țărănesc Creștin Democrat, care vreme de un secol și jumătate a fost steagul luptei pentru libertate, unitate și dreptate a poporului român, partid care a căzut marcat de la Alba Iulia din 1918, va fi și de data aceasta pe bătrânețe în bătălia care se dă pentru drepturile sfinte ale neamului nostru.

Frații moldoveni, să ne ajute Dumnezeu ca în curind să fim toți loialitățe într-o țară cu adevarat liberă și fericită.

Mesajul a fost prezentat la Marea Adunare Națională de la Chișinău, de o delegație compusă din domnii: Ion Diaconescu, prim vicepreședinte PNTCD, Valentin Gabrielescu, membru în comitetul de Conducere, Barbu Pătigoi, secretar general adjunct, George Achim, ziarist.

Datorii uitate

Sintem în ultima vreme, de-aparte ori mai de departe, marori unui proces cînd de relativă proliferare printre noi și atitudinile de indiferență civică și politică sau de zăvădere, izolare, fugă de viață Cetățea. Să fie la mijloc o teamă instinctivă în fața contracucerii gauchist preaducători ambiți de căzuțe roșii și de ani negri? Sau e istorie naturală după atât sacrifica, alătura mușchiului pe o recăpătătingăciuță cu realitatea? Multă împărtășește cea dintâi oprire, depinse pe putință "oblăjini" și riscă să fie redusă la niste reflexe conditionante. S-a mai putea vorbi însă de o întristătoare comoditate, de o anumită inhibiție și plăcăsirea, de răbdarea, devenita la noi un fel de sport național, celui căreia să afermă prea mult și acum odată pasivă, statul pe tășă (ca simplu spectator) ori la peluza, i se infăptuiează drept o răspălată, un premiu, o decorație. Desigur în fond și scleroză, moarte spirituală. Sau despre iehan-

biologie și condiții umane. Nicio mai trist însă decât postura — cultivați osîrdios de către stîngiști — poziția cuminte (cumintă?). „În banca ta", în astăziște noșteri într-un catalog al elementelor plai, al intereselor materiale monopolizante. În cluda gestului clandestin din trecut, a dorinței afective și rationale de libertate, susținerea de la luptă din motive ingust-personale și dovadă de nepermisă — folosim un eupemism — și slăb. Fără îndoială și fără să fim predrenați, se relevă aici un simptom de criză individuală moral-spirituală, discretă sau devastatoare: dar și o criză a adaptării la noi condiții determinante, un complex al denăsirii, al teoriilor de drăguț, de nu și unu etc. Așa cum adolescenții își ascund deseori sentimentele de teamă ridiculozelui, cel cu pricina căută și disimulăriile, sub o mască oarecare, spre a nu fi acuzați de

VALERIU C. NESTIAN

(Continuare în pag. a 2-a)

Simbolul latinității poporului român: lupoaică

O întrebare pentru domnul Kohl

Pornind de la unele afirmații nedovedește și tendențioase referitoare la atitudinea României față de minoritatea germană și chiar evreiască din timpul războiului și din perioada imediat următoare, cred că este necesar să aduc cîteva corecturi. Nu de altă parte, dar aceste afirmații tendențioase mențin asupra tărilor noastre o opinie și chiar atitudine defavorabilă, ne-dreptă. PNTCD, continuator al politicii naționale intrinsice, dar principale a lui Iuliu Maniu, este reprezentantul cel mai fidel al atitudinii poporului român față de toate naționalitățile conlocuitoare: de prietenie frățescă, de cîntese și dreptate, modestie curată și spirit creștinesc. Aceste calități ale poporului român îl sint caracteristice și definitorii, recunoscute de toată lumea care îl cunoaște. Acest popor nu trebuie să fie confundat nici cu

„uscăturile" sale, nici cu „călăi" săi. El a fost și dorêtate să fie și este un popor generos și prietenos — călăi ce decurge din vioreasca și tinerețea sa — un popor despre care filosoful român Petre Tutea spune că va juca un rol important în istorie.

Poporul german e un mare popor, incontestabil unul dintre primele mari popoare ale lumii. Să tot Petre Tutea spunea că, dacă Franța a avut o acțiune modelatoare asupra României moderne, Germania a exercitat asupra aceleiași România o influență catalizatoare. Eu, cu mult mai modest, îmi permit să afirm că influența celor două mari țări occidentale asupra tărilor noastre a fost totuș sensibil egală. Anume: ce au reușit francezii prin irudișii lor, au realizat nemînău prin prezența activă pe teritoriul Transilvaniei. Dacă fran-

țezii ne-au influențat ca spiritualitate, nemînău să facă o-

materialitate. Nu mă pronun asupra importanței acestor influențe, dar consider plecarea nemînău o foarte mare pierdere pentru cultura noastră, nu doar materială ci și spirituală.

Sunt motive ce-mă determină să apelez la cele mai autorizate păreri în această problemă. Înălță cîteva dintre ele, pe care le-am primit prin buletinul Ambasadei Republiei Federale Germane din București.

Declaratia ministrului fe-

deral, Dr. Wolfgang Schäuble la

conferință de presă din 7 augu-

st 1991: „Nu consider că

că este util, că constituie numai o divagare dacă Engolm, pre-

sedintele PSD și Wedemeyer,

primarul orașului Bremen, a-

declarată în primul rînd, pre-

zentul meu anunță că puner-

în evidență

aceea creația „Vîrtei Ro-

mândrei" care, nu omninit cu

toții, se declară organizație apolitică, scopul ei fiind

cultural. Singura concesie,

prezentând la acea vreme seful

chetel din Tg. Mureș, era a-

ceea de susină partidul a-

flat la putere. Adică F.S.N.

Acuma, dominisorul Radu

spulberă și fictiunea recunos-

cind, în prelungirea logodinii

condusului său, că în rea-

litate „organizația culturală"

a creat P.U.N.R. Înacăz-

dacă și să fie chiar rigoros,

pentru că acea formație film-

jează din primăvara anului

trecut, că dovedă că are re-

prezentanță în parlament. Dar

ca sălă contrarăzincă nu pe

Rădulescu?

Poate că el

nu să fie recunoscă, tar-

diu, o legătură mai veche și

mai secretă cu forțele ce erau

în spații formatorii respec-

itive. Ne omittem că în

înălțarea sa

înă

Reporter la Brașov

ÎNTR- DERIVA REFORMEI ȘI NORMALITATE

„August — ca un incendiu. Copacul de lingă turcul de miazăzi, iarba firavă mijlocă dintr-o pietrele caldărămușui, zidurile albe, de cretă, ale cetății, toate ard. Rețina rână nu mai înregistrează imagini, ci senzații durerioase ale unei agonii fabuloase. Creierul, exact ca într-un film despre al doilea război mondial (în Africa): o tancetură, cu echipajul pierit de sete, rătăcind prin desert.”

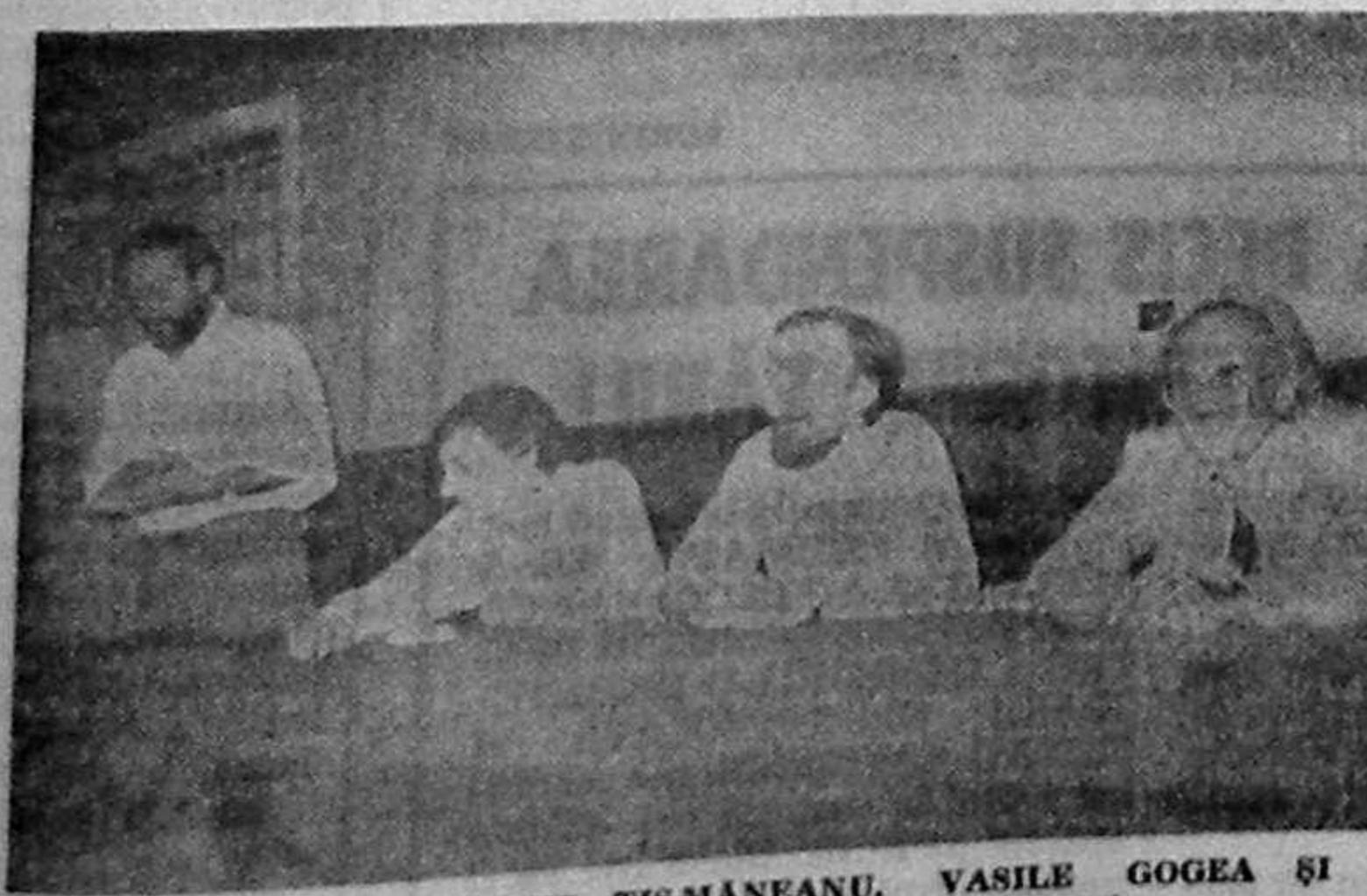
VASILE GOGEA: „Scene din viața lui Anselmus”

Muncitorii și vinătorile reformiste

Cu riscul de să plătească, hai să repet că dictatura comunistă din România a avut și caracteristicile unei dictaturi clasice — a fost instaurată adică de un grup restrins de oameni (cu sprijinul direct al „gălăgoaselor armate roșii”), a să-dințis cu relativă ușurință de majoritatea pe care a stăpînit-o. Puterea ei a derivat într-o oarecare măsură din numărul soldaților, militienilor și securiștilor. Dar nu numai asta. Sistemul comunist — scria acum vreo paixprezece ani Vaclav Havel — nu e limitat în sens local, geografic. El a dominat un imens bloc și fiecare țară din acest bloc a fost penetrată de o rețea de instrumente de manipulare, controlată de centrul supraputernier. De Moscova, Iosefini naționaliste ale tovarășului Ceaușescu nu au urmărit decât să evite o desocializare; am fost, în afară de Albaia, singura țară din blocul comunist european în care n-a avut loc de-stalinizarea. Dar despre aceasta Vladimir Tismăneanu se va pronunța mai la vale. Deocamdată să mulțumească să spune că microbul comunismului, ideologia comunistă, având drept vector putătorii limbajul forestier, a contaminat grav societatea românească. Vrem, nu vrem, astă și situația. Am constatat-o și atunci cind s-a strigat „Nu ne vindeți țara!” și atunci cind brave gospodine, mame din popor, au aplaudat masacrarea „legionarilor”, o constatăm și cind „muncitorii indignați” cer vechea condecorarea inginerilor doar pentru că sunt ingineri. Despre tratamentul boltii, tot mai la vale. Deocamdată suntem la societatea comercială ROMAN S.A. (spre a evita orice confuzie, data este 19 august și domul prim-ministrului e foarte departe de aci) și vorbeste dl. director Romulus Moucha. La patru zile de la marsul muncitorilor către prefectură.

Salariații noștri trebuie să presteze munca pentru care suntem cu toții angajați aici. Au libertatea, conform legii, să fie angajați sau chiar să fie patroni de firme particulare, dar toate aceste activități nu pot fi desfășurate nici în timpul programului și nici în defavoarea uzinei noastre, cu materialele acestea, manopera, energia electrică și.m.d. În vederea definirii apotului fiecărui angajat, indiferent de studii sau calificare, la activitatea societății noastre se instituie o acțiune de apreciere a salariajilor pe criterii obiective, respectiv: comportamentul în muncă și rezultatele concrete obținute pînă la data înlocuirii aprecierii, calitate profesională și comportamentul în colectivitate; aprecierea se va face pe bază de punctaj, de către un colectiv compus din seful șefurilor și perioanele respective, liderul sindical sau reprezentantul nesindicalizaților, în prezența salariajului. Această acțiune

„În absența justiției politice, comunismul n-a murit!”

MIRCEA MIHAES, VLADIMIR TISMANEANU, VASILE GOGEA și AUREL ION BRUMARU. De la stînga la dreapta; stricto sensu!

formă?”, Vladimir Tismăneanu — „Deschiderea marxistilor antitotalitaristi”, un fragment din „Gândirea captivă” a lui Czeslaw Milosz.

Poate Vladimir Tismăneanu este foarte usor să-l prezinte: luciditatea analizelor publicate în ultimul an și ceva în presă românească îl-a făcut să fie una dintre cele mai cunoscute personalități în cadrul fenomenului politic românesc, dar nu numai. Pentru că specialitatea Vladimir Tismăneanu este Europa Răsăriteană, este America Latină, este kremlinologia și ceea ce să-și poată numi filosofia politicului, Cartea editată de revista ASTRA și Fundația EXO nu este caracteristică pentru preocupările sale majore: este de fapt un scenariu, scenariul unui film care se va aflare pe pătră la finalul anului. Se numește „Condamnări la fericire” și se ocupă de experimentul comunismului în România (de altfel acces-

ta este subtitul), în perioada 21 mai 1921–22 decembrie 1989. Dar să-l ascultăm pe autor:

„Idee este de a transmite generației tinere cum nu-ai făcut niște ani din viață. Eu nu vreau să predic celor convertiți și nu vreau să-i conving. Cred că cel care să stat în închisorii să-ău fost închisori. Problema mea este să fac să înțeleagă o generație care n-a avut de-a face cu închisorii, cu sistemul terorist care să-ă instala în această țară începând cu anii '45-'46, în aceeași măsură cu generația mai vîrstnică. Vreau să explic de unde veneau și cine erau acei oameni care au impus comunismul în România. As fi putut, era cel mai simplu lucru din lume, să spun doar că erau niște monstri. Evident că erau niște monstri! Dar eu nu-am propus să explic fenomenul, și să-i cau răjuinile în ceea ce eu cred că se numește cultură politică. Îmi veți spune, bun și ce avea comunismul cu această cultură politică? În orice cultură politică există multe subculturi, inclusiv subcultura politică a comunismului. Această subcultură a fost, în România, în prima fază, una de import. Si să-ă caracterizeze prin militarism, printre complicită, crizime, o crizime ridicată la rang de virtute, prin fanatism. Dar mai este ceva, care distinge fundamental utopile de tip comunism (sau nazism) de toate celelalte forme de utopii care conțină în nuce posibilitatea terorii. Dar numai comunismul și nazismul fac din posibilitatea terorii realitatea ei. Ce spore edată cu nazismul și comunismul? Apără un element pe care îl numim, cu un termen care nu-a fost impus sătătă de deo, ideologic. Este acel tip de mistica nontologică non-sacra, fiindcă n-are sacralitatea legăturii cu Dumnezeu, în care există posibilitatea unei pedepse transcendente;

care-l mai percep. De fiecare dată și la fel, ericuți astfel de copii și vedea, Nu e milă, e un fel de rușine. Să oboseală, probabil. Îmi vine în minte versuri amestecate din Iară și Musina. Poate că să simt în toti niște cifre mai mici într-o deviz meschină. Poate că simt niște oameni obosiți, obosiți, obosiți. Dar nu terminați, terminați, terminați.

Radiografia clipei

De cîte ori ajung în Brașov, privirea mi se impiedică de construcțiiile nemeritante: de panourile ruginoase, de flăcările aruncate în desordine, de mormâncile de pămînt și gunoaiele „marchează” zona din capătul Bulevardului Gării, spre Hidroelectrica. Vara, mormâncile astăzi sunt întrucătă scoperte de bûrzeni. Dar peisajul tot seama în o scenă din Tarkovsky. E o comparație ca oricare altă, fără condiții speciale. Privesc și scriu, astăzi îmi e meseria. În stânga, de treilebuze, două doamne cu sacose dințate despărțite preturii. Cu doi săi înainte își împărtășesc, probabil, una altă prîn ce loc se mai găsesc cîte ceva de mîncă. Indiferent ce.

Mincare... La cinematograful Patria rulează o cheie care se cheamă „Fără milă”. No mercy, dacă preferă. Pe o bancă, la cîțiva metri de mine, un bătrân scoate dintr-o pună de plastică donă roti murdară și o bucată de pînă din care a mai mîncat. Se văd urmele mușcăturilor. Își aşeză pălăria ruptă altări și își face cruce. Mă apropii și pun donă moedă de cine pe o stîngă a băncii. El își vede în continuare de mesteacăn. E surd sau mult sau ambele. Sau poate și doar bătrân vagabond taciturn. Îl privesc în timp ce mă îndepărtesc. Un puști cu pieptul stîng amputat de la genunchi trîce pe lingă mine. Zgomotul ritmic al cîrlor lui e singurul pe

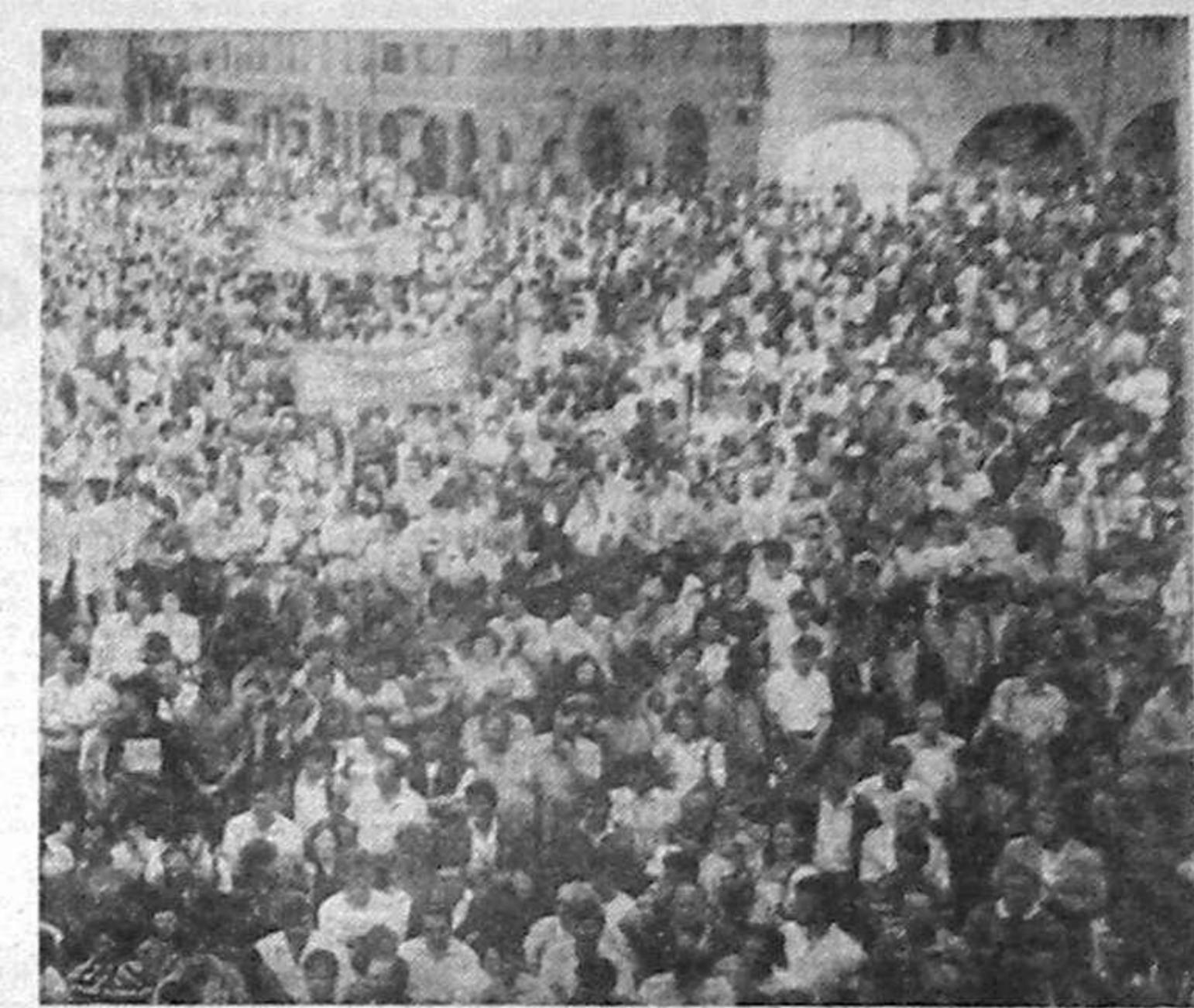
care-l mai percep. De fiecare dată și la fel, ericuți astfel de copii și vedea. Nu e milă, e un fel de rușine. Să oboseală, probabil. Îmi vine în minte versuri amestecate din Iară și Musina. Poate că să simt în toti niște cifre mai mici într-o deviz meschină. Poate că simt niște oameni obosiți, obosiți, obosiți. Dar nu terminați, terminați, terminați.

iam să fiu obiectiv, să înțere să-l înțeleag pe tot. Să pe prefect și pe directori și pe domeniile guvernante și pe liderii sindicali. Să analizez, să găsesc „le mot just” și tot încînțul. Aveam deja o parte a materialului, cîteva lăzii, nu multe dar suficiente pentru o pagină de ziari. O pagină pe care o cîștești azi și mîine și ușă. și folosești pagina la impachetat,

o să vă invit să-l spuneți lui toată asta. Îl cheamă Ion Ungur și lucrează de douăzeci de ani în turistica uzinei de autocamioane. Să-l întrebă pe el de ce nu vă crede cînd îmi promisi tot binele din lume, să-l întrebă pe el de ce ce nu-are încredere în voi și în linisteasă voastră, să-l mai întrebați de ce a ieșit în '87, de ce a ieșit acum și vă promisi că vom avea un maximă atenție considerabilă dumneavoastră televizată despre rea voință și unei anumite părți a presel și despre coloală ei în deteriorarea imaginii României în lume.

Se spune despre noi, ardelenii, că nu avem umor. Ca să demonstrezi contrarul, aş putea să-l prezint pe Ion Ungur drept un tradător, un parțizan al întoarcerii la obisnu. Vă asigur că ar ieși o tabletă pe cîstea. N-ă ţe, dintr-o motiv desigur de simplu: mi-e rușine. Cu toate că nu sunt „abilită” să „implimentez”, cu toate că și eu întrăziesc îndatorină-mă de la un salariză la altă datorie „minunatelor condiții”.

Poate că rîndurile de față nu-are fi trebat date spre publicare. Dar eu nu mi-am propus să „edue” pe cineva sau să „descidă ochiul” envia. Dacă dă președinte sau și dl. prim-ministrul se vor simți lezati, pot fi găsiți la redacție. N-am de gînd nici să mănăsc lebede în Farfur și nici să cerșesc în metrou parizian.

21 AUGUST 1991: MITING DE PROTEST LA BRAȘOV

orele 8.45 salariații celor mai importante secții din sectorul special să-ău depășit pe aicea principală a întreprinderii, au blocat-o și au cerut grevă generală pînă la satisfacerea revendicărilor. Dumneavoastră nu?

— Cum s-a închelat?

— După marsul din Brașov, a doua zi, deci, pe 18 august, o parte din salariajii noștri au hotărât să plece și să manifeste și el în fața prefecturii. În momentul acela, abia în momentul acela, dl. prefect Fulga a înțeles că și noi se întâmplă ceea. A venit cu promisiuni și a rezolvat niste probleme, să-ău rezolvat niste probleme, să-ău rezolvat niste probleme, Eu consider că ceea ce se propusă reprezentanților prefecturii să-ău conduceri ușine este numai o etapă. Dacă se materializează este totuști un cîstig și omul capătă încredere. Un an de zile au fost minciuni, tergiversări, dar dacă ceea ce s-a propus să realizează, vom avea posibilitatea să demărăm mai departe etapele următoare.

I : Că care ar fi aceste etape?

R : Că vizăm noi, sindicatul, este să treacă de treaba astă, să treacă să muncim cum trebuie. În acum, „economie de piată” a fost doar un slogan, fără să se facă cu adevarat ceea. Deci, după etapa astă vom trece într-adăravă să ne gîndim cum se construiește o economie de piată.

I : Ce părere aveți despre reforma primului ministru?

R : Sincer să vă spun și anul trecut a fost un miting care a coincis cu expunerea de către dl. Petre Roman a programului guvernamental, a fost un miting acceptat de toată lumea ca un guvern foarte bun.

I : Călătorie de toată lumea?

R : Dom: le eu ce să vă spun? Faptele lor nu se văd nici în ziua de astăzi.

I : Eu cred că faptele lor le vede și mai ales consecințele acestor fapte le simte orice oare trăiește numai din salarii. Dumneavoastră nu?

R : A fost un program bun, dar aplicarea lui este foarte grecoaică, lasă de dorină. Fiecare interpretează în alt fel.

Acestea sunt opiniiile dlui. Marius Stînghe, liderul sindical considerat „vozul” de către sindicaliștii de la „15 Noiembrie”, redactează cu maximă fiducie după banda magnetică. Din informațile pe care le dețin, doar să-mi arătă și o calitate: a fost coleg de bancă cu actualul prefect. No coment, vorba dlui Baltazar.

— Care au fost motivele contestărilor de arbitraj?

— De fapt s-a contestat Ordinul 108 al Ministerului Muncii și Ocrotirilor Sociale, care încalcă grav Legea 15. Deși, comisiile de arbitraj în conflictele colective de muncă trebuie aprobate de către federațiile sau confederali sindicale. Lucru care nu se respectă.

— Să cum a evoluat mai departe conflictul?

— În data de 9 august consiliul sindicalul să se află în sedință de dezbatere a căilor viitoare de protest. La

orele 8.45 salariații celor mai importante secții din sectorul special să-ău depășit pe aicea principală a întreprinderii, au blocat-o și au cerut grevă generală pînă la satisfacerea revendicărilor. De atunci pînă în 20 august, la orele 16, întreprinderea a fost în grevă generală.

— Cum s-a închelat?

— Noi am dorit ca acest proces să nu se desfășoare la Brașov, ci la Curtea Supremă de Justiție, pentru că atunci Lega 15/1991, mai precis niste puncte care îngăduie într-un mod nedemocratic dreptul salariajilor de a protesta. De exemplu există un punct care interzice grevele în întreprinderi cu profil militar. Or, nu noi au avut nici acest profil! Am fi vrut să arătăm că se încalcă în primul rînd drepturile omului prin această lege 15. Astfel de legi mai sunt prim Bangladesh sau Pakistan. Cele două instanțe — municipala și judecătorească — au procedat în felul următor: prima a declarat greva ilegală, iar a doua a respins cererea de recurs pe care am înaintat-o. Nu renunțăm la lută, mergem mai departe în fața instanței supreme. Vreau să vă spun că nu este vorba despre încetarea grevei, ci desăvârșirea ei. În ceea ce se referă la protestul său, nu se poate demonstra competența și doar într-o schimbare a vechiului cadru.

— Care au fost rezultatele concrete ale acestui protest?

— Greva a inceput datorită rezolvării în proporție de 80 la sută a cereștilor noastre. Este vorba în primul rînd despre coeficientul de salarizare care a devenit multumitor — 2,9 — și de un spor de uzina specială de 18 la sută. Un al doilea punct cîștigat l-a constituit

demiterea în bloc a Consiliului de administrație, așa cum au cerut salariajii, deoarece era vorba despre o structură veche, ce ne îngădea activitatea datorită convingerilor — comuniste, zicem noi — ale celor care o alcătuiau.

— Cum a decurs acțiunea în cadrul Judecătoriei Brașov?

— Noi am dorit ca acest proces să nu se desfășoare la Brașov, ci la Curtea Supremă de Justiție, pentru că atunci Lega 15/1991, mai precis niste puncte care îngăduie într-un mod nedemocratic dreptul salariajilor de a protesta. De exemplu există un punct care interzice grevele în întreprinderi cu profil militar. Or, nu noi au avut nici acest profil! Am fi vrut să arătăm că se încalcă în primul rînd drepturile omului prin această lege 15. Astfel de legi mai sunt prim Bangladesh sau Pakistan. Cele două instanțe — municipala și judecătorească — au procedat în felul următor: prima a declarat greva ilegală, iar a doua a respins cererea de recurs pe care am înaintat-o. Nu renunțăm la lută, mergem mai departe în fața instanței supreme. Vreau să vă spun că nu este vorba despre încetarea grevei, ci desăvârșirea ei. În ceea ce se referă la protestul său, nu se poate demonstra competența și doar într-o schimbare a vechiului cadru.

— Comunismul românesc, în varianta sa leninistă, stalinistă, totalitară, agresivă, polițistică pe față, cred că într-adăravă de către datoriile să înțelegă ideea că a cest comunism a murit atunci. Comunismul a fost o migare istorică ce a ignorat și a pălmuit mereu ideea de legalitate. Sfîrșitul comunismului trebuie de acesa să fie unul puternic în legalitate. În absența justiției politice, comunismul n-a murit!

Pagina realizată de Alexandru Ganea

CHEMARE

In aceste zile unice pentru soarta ţării, Asociația Fostilor Detinuți Politici din România, adresăză partidelor politice, organizațiilor anticomuniste, în special Alianței Civice, sindicatelor, li-gilor studențești și tuturor cetățenilor ţării, chemarea de a participa în număr masiv la manifestația organizată în ziua de vineri 6 septembrie ora 16.30 în Piața Universității, avind ca principal scop condamnarea și scoaterea în afara legii comunismului indiferent de denumire sub care s-ar ascunde.

Comitetul Director al A.F.D.P.R.

Ce bine era cînd era mai rău! (I)

(Urmare din pag. II)

trializare forțată începusă să genereze disproporții în economie care tindeau să declanșeze dezastru. Se pare că vechea conducere avea cova mai mult habar de economie decât cea actuală. Ea a încercat să reducă gradat rata foarte înaltă a acumulației și să mute o serie de fonduri de investiții de la obiective productive către obiective neproductive. Dacă resursele de investiții ar fi utilizate să fie orientate exclusiv către producția industrială disproporțională s-ar fi agravat într-un ritm cumpălit. Așa cum

la o oală sub presiune trebuie să îl asiguri o suprafață de eva-cuare a surplusului de abur pentru a nu exploda, la fel potențialul productiv care lucra pentru investiții trebuie să îl găsească și să utilizeze care să nu mai ducă la creșterea producției industriale. De aici pasiunea pentru sistematizarea oraselor, amenajările funciare, canale și palate. Toate acestea consumau o mare parte din eforturile investiționale, dădeau de lucru celor din ramurile amintite mai sus, dar nu produceau bunuri industriale suplimentare, nu mai cereau materii prime după ce erau finalizate.

O întrebare pentru domnul Kohl

(Urmare din pag. I)

mecată problema străinilor și a politicii privind acordarea de azil, și astăzi difficilă, cu probleme acceptării emigranților de origine germană. Acest lucru îngreunător și mai mult soluționarea problemelor.

Nu ar trebui să producă din nou panică în rândul emigranților germani. În ultimii doi ani, Federația și landurile au ajuns la un consens cu legile adaptării, inclusiv în societate a emigranților și legea privind acceptarea emigranților, consens ce nu ar trebui plus sub semnat. Întrebări. Între timp, a scăzut valul emigranților. În comparație cu aceeași perioadă a anului trecut, numărul emigranților s-a redus cu mai mult de jumătate. (Januarie-iulie 1990 = 130.820; ianuarie-iulie 1990 = 281.820). Atât atenția cu toată seriozitate să nu se deterioreze din nou această situație prin discuții inutile și prin proponeri de rezolvare nefinalizate. Telul nostru cel mai important este de a ajuta germanii din teritoriile de emigrare și să își condiționeze viață buone și perspective durabile pentru ei și copiii lor în propriele ţări. Multiplele măsuri de ajutorare întreprinse de guvernul federal și de unele landuri nu își vor găsi tinta. Eforturile noastre vor avea înălță numai atunci credibilitate, dacă vom permite germanilor din Europa de Est și de Sud-Est să decidă ei însăși dacă vor să rămână sau să emigreze.

2. Opiniile cancelarului fede-

ră, dr. Helmut Kohl, într-un interviu acordat programului TV „ZDF”, privind problemele dreptului de azil și cele ale germanilor din afara granitelor:

„Întrebare: Există o problemă de politică internă care frântă în momentul de față politicienii și cetățenii, care este foarte clar. Este necesar să

intrebăre: Dr. Kohl o modifică la Constituție?

Răspuns: Dar nu legat de acest punct. Ai doilea punct este: noi nu suntem o țară a imigranților și acest lucru trebuie să se spune foarte clar. Este necesar să

acordăm ajutor de solidaritate

pentru autoemigranții germanilor din aceste ţări, ajutor de dezvoltare și încă multe altele legate de acesta. Să totuști, mai rămâne problema aziului care este foarte serioasă. Consider că trebuie să ne ocupăm concomitent de două soluții: cea națională și cea supranatională, respectiv aceea în cadrul Comunității Europene. Noi nu vom

soluționa problemele dacă în cadrul Comunității Europene nu

există o legătură între

țările, și pentru Elțin nu ar fi

existența unei

uniuni

naționale să fie posibilă

împreună

cu Germania și cu

alte ţări. În cadrul Uniunii Sovi-

etice există o legătură

intre

țările, și pentru Elțin nu ar fi

existența unei

uniuni

naționale să fie posibilă

împreună

cu Germania și cu

alte ţări. În cadrul Uniunii Sovi-

etice există o legătură

intre

țările, și pentru Elțin nu ar fi

existența unei

uniuni

naționale să fie posibilă

împreună

cu Germania și cu

alte ţări. În cadrul Uniunii Sovi-

etice există o legătură

intre

țările, și pentru Elțin nu ar fi

existența unei

uniuni

naționale să fie posibilă

împreună

cu Germania și cu

alte ţări. În cadrul Uniunii Sovi-

etice există o legătură

intre

țările, și pentru Elțin nu ar fi

existența unei

uniuni

naționale să fie posibilă

împreună

cu Germania și cu

alte ţări. În cadrul Uniunii Sovi-

etice există o legătură

intre

țările, și pentru Elțin nu ar fi

existența unei

uniuni

naționale să fie posibilă

împreună

cu Germania și cu

alte ţări. În cadrul Uniunii Sovi-

etice există o legătură

intre

țările, și pentru Elțin nu ar fi

existența unei

uniuni

naționale să fie posibilă

împreună

cu Germania și cu

alte ţări. În cadrul Uniunii Sovi-

etice există o legătură

intre

țările, și pentru Elțin nu ar fi

existența unei

uniuni

naționale să fie posibilă

împreună

cu Germania și cu

alte ţări. În cadrul Uniunii Sovi-

etice există o legătură

intre

țările, și pentru Elțin nu ar fi

existența unei

uniuni

naționale să fie posibilă

împreună

cu Germania și cu

alte ţări. În cadrul Uniunii Sovi-

etice există o legătură

intre

țările, și pentru Elțin nu ar fi

existența unei

uniuni

naționale să fie posibilă

împreună

cu Germania și cu

alte ţări. În cadrul Uniunii Sovi-

etice există o legătură

intre

țările, și pentru Elțin nu ar fi

existența unei

uniuni

naționale să fie posibilă

împreună

cu Germania și cu

alte ţări. În cadrul Uniunii Sovi-

etice există o legătură

intre

țările, și pentru Elțin nu ar fi

existența unei

uniuni

naționale să fie posibilă

împreună

cu Germania și cu

alte ţări. În cadrul Uniunii Sovi-

etice există o legătură

intre

țările, și pentru Elțin nu ar fi

existența unei

uniuni

naționale să fie posibilă

împreună

cu Germania și cu

alte ţări. În cadrul Uniunii Sovi-

etice există o legătură

intre

țările, și pentru Elțin nu ar fi

existența unei

uniuni

naționale să fie posibilă

împreună

cu Germania și cu

alte ţări. În cadrul Uniunii Sovi-

etice există o legătură

intre

țările, și pentru Elțin nu ar fi

existența unei

uniuni

naționale să fie posibilă

împreună

cu Germania și cu

alte ţări. În cadrul Uniunii Sovi-